

't Pallieterke

Voor mensen met een goed hart en een slecht karakter...

Het oude Sithiu

Naar goede gewoonte en een goede traditie heeft Wido Bourel (°Hazebroek, 1955), een echte Frans-Vlaming die al jaren in de Antwerpse Kempen woont, een nieuw origineel boekje gemaakt. Het verscheen begin december. Het gaat over de Vlamingen in de moerassen van Sint-Omaars waar misschien al langer dan duizend jaar aan tuinbouw (bloemkolen) wordt gedaan en waar de moerasbewoners op bakkoggen (traditionele platte boten) varen en wroeten. Elk boekje van Bourel (hij heeft er al zeker vijf op zijn naam staan) is telkens mooi geïllustreerd en bevat onder meer schetsen van de auteur, voetnoten, liedjesteksten, citaten en verwijzingen naar het verleden en diverse historische data die hij alom en overal heeft uitgepluisd of weer opgegraven. Elk boekje wordt altijd keurig gedrukt. Zijn Nederlands wordt herzien en gecorrigeerd door Luc Pauwels (historicus en de stichter van het maandblad TeKos), die in het zuiden van Frankrijk woont. De stokoude priester Cyriel Moeyaert, de auteur van het unieke Woordenboek van het Frans-Vlaams/Dictionnaire du flamand de France (Leuven: Davidsfonds/Literair, 2005) mag fier zijn op hem en heel Vlaanderen mag wel fier zijn op deze man met zijn onvervalste liefde voor dit deel van ons vaderland (Dietsland, de Nederlanden of de Lage Landen, de lezer kiest maar de benaming die het beste bij hem past, maar liefst niet de term Benelux!) of dit verloren wingewest waar vaak nog oudere mensen (het ooit verboden en verdrongen) Vlaams met een sappige tongval spreken.

Geheimzinnig waterland

We citeren even Bourel, die aan het eind

van zijn curieus boekje meldt dat het moeras van Sint-Omaars als vruchtbaar natuurgebied sedert juni 2013 werd erkend als biosfeerreservaat door de Unesco: "Het waterland doet een beetje geheimzinnig aan, een labyrint doorkruist met honderden kilometers watergangen en weteringen.

Het verschil is dat de watergangen door de broekers zelf werden onderhouden, in tegenstelling tot de weteringen die op een hoger niveau door plaatselijke overheden werden beheerd. Hun namen verraden de oorspronkelijke taal van de inwoners: Doulak, Lek, Meer, Bisvaert, Liennevaert, Brouckhuys ofte Brocus. Zo zijn er honderden Vlaamse toponiemen. De turfwinning tot eind negentiende eeuw heeft het mozaïek van vijvers en watergangen nog meer geaccentueerd." Reeds in 449, vertelt onze kroniekschrijver, waren er vestigingen van Saksen en Friezen in Frans-Vlaanderen en Zuid-Engeland. Hij besluit zijn historische schets met de woorden: "De eerste woningen stonden op een eiland, Sithiu genoemd, duidelijk een Saksisch toponiem (thun = omheining, tuin), dat oorspronkelijk de naam van de stad Sint-Omaars was."

Bourel heeft het grensgebied tussen Vlaanderen en Artesië in een mooie tocht opnieuw doorreisd en bezongen. De liefde voor zijn geboortestreek blijkt eens te meer uit volgend citaat: "Ook het prachtig golvende landschap van de Watenberg is beslist een omweg waard. Van boven op de berg kan je beter het Blootland bekijken en aan de overzijde van de rivier, nog steeds de Aa, de eerste aanzet van de Artesische heuvels." Kortom, ook dit boekje, met een rijke bibliografie, biedt een verrassende en verfrissende kijk op ons rijk verleden. Meer moest dat niet zijn, maar ook niet minder.

DE BRAVE HENDRIK

Broekers in Waterland, Vlamingen in de moerassen van Sint-Omaars, van Wido Bourel, 14 euro, 64 blz., is te verkrijgen bij de auteur: Merellaan 7, 2288 Bouwel, Widopedia@hotmail.com, die ook een mooie webstek heeft onder de benaming 'Wido van Kaaster' of Widopedia. Na 15 januari 2014 kost het boekje 16,50 euro, verzendkosten inbegrepen.

ISBN 978 90 8182 492 7